

**Стратегічні гравці у грі максимізації конкурентоспроможності
національної економіки**

№	Гравець	Зацікавленість	Можливість до коаліції з іншими гравцями	Можливість приймати економічні стратегічні рішення на макрорівні
1	Населення	Інновації/безпека	Ні	Ні
2	ВРУ	Інновації/безпека	Так	Так
3	Президент	Інновації/безпека	Так	Так
4	Уряд	Інновації/безпека	Так	Так
5	Органи місцевої влади	Безпека	Так	Ні
6	Міністерство науки та освіти	Інновації	Так	Так
7	Міністерство економічного розвитку та торгівлі	Інновації/безпека	Так	Так
8	Інші міністерства та відомства	Інновації/безпека	Так	Так
9	Технопарки	Інновації	Так	Ні
10	Бізнес-інкубатори	Інновації	Так	Ні
11	Елементи інноваційної інфраструктури	Інновації	Так	Ні
12	Венчурні фонди	Інновації	Так	Ні
13	Інноваційні підприємства	Інновації	Ні	Ні
14	Наукові установи	Інновації	Так	Ні
15	Освітні установи	Інновації/безпека	Ні	Ні

**ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ЗНИЖЕННЯМ ВИРОБНИЧИХ ЗАТРАТ НА
ВИРОБНИЧОМУ ПІДПРИЄМСТВІ**

Радіонова Н. Й., доцент кафедри обліку і аудиту

Київського національного університету технологій та дизайну, к.е.н., доц.

В сучасних економічних умовах успішна робота виробничого підприємства багато в чому залежить від обраної стратегії зниження виробничих затрат, що безпосередньо впливає на фінансовий результат діяльності.

При цьому слід зазначити, що вдосконалення методології та порядку формування даної стратегії нерозривно пов'язане з підвищенням рівня управління і використанням досягнень науково-технічного прогресу виробничими

підприємствами. Багато аспектів управління зниженням виробничих затрат потребують теоретичного осмислення через неоднозначність тлумачення певних понять, наявності спірних питань, невизначеності управління виробничими затратами, як системи.

Оскільки витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені [1], стратегічне управління скороченням затрат, повинно бути спрямоване на досягнення головної мети підприємства у вигляді максимізації обсягу прибутку.

Необхідно здійснювати глибоке опрацювання стратегічних заходів на основі вимог, що висуваються ринком, при цьому кожен підрозділ підприємства повинен мати чітку стратегічну програму скорочення затрат при виробництві продукції.

Наприклад, застосування програмно-цільового планування показує, що ця проблема може бути вирішена на основі розробки довгострокових стратегічних комплексних програм управління затратами виробництва продукції. Методології їх формування є об'єктивними передумовами задоволення сформульованих вимог до стратегічного планування.

Дослідження свідчить, що структура довгострокової комплексної програми зниження виробничих затрат - це ієрархічна система співпідпорядкованості. Її основою є стратегічна мета, яку слід оцінювати реальними економічними показниками. Для різних підприємств різних галузей, як самі показники, так і їх кількісні значення різні. Так, в залежності від специфіки виробництва на рівень виробничих затрат можуть впливати зміни структури і асортиментного складу продукції, що випускається, зміна її якості, обсягів застосування ефективних технологічних процесів, підвищення рівня використання обладнання, зниження матеріаломісткості тощо [2].

Слід пам'ятати і те, що підприємства різних галузей мають різний тип виробництва, розрізняються організацією виробництва, характером продукції, що випускається. Наприклад, до особливостей машинобудівельних підприємств можна віднести:

- багатопрофільність продукції, яка породжує велику різноманітність застосовуваних технологій, процесів організації виробництва і управління;
- часте оновлення номенклатури і асортименту продукції, що випускається;
- конструктивні особливості продукції;
- велике коло споживачів;
- відносна складність технологічних процесів, обумовлює істотну потребу в працівниках високої кваліфікації [3].

Розробка стратегії зниження виробничих затрат повинна спиратися на комплексний техніко-економічний аналіз роботи підприємства: вивчення технічного і організаційного рівня виробництва, використання виробничих потужностей і основних засобів, сировини і матеріалів, робочої сили, господарських зв'язків [4].

Стратегія скорочення виробничих затрат за своєю сутністю є механізмом підвищення конкурентоспроможності, що, в свою чергу, при грамотному функціонуванні інших інструментів призводить до збільшення обсягів

виробництва і реалізації продукції, впливаючи на збільшення обсягів одержуваного прибутку і стимулюючи процеси підвищення ефективності матеріального виробництва [5]. Однак в ринкових умовах важливим є визначення основних напрямків і резервів скорочення виробничих затрат, чинників збільшення обсягів виробництва продукції та методів визначення ефективності.

Отримання оптимального економічного ефекту з найменшими затратами, економія матеріальних і фінансових ресурсів залежать від того, як на виробничому підприємстві використовується сучасний інструментарій щодо зниження собівартості продукції.

Список використаної літератури

1. П(С)БО №16 - Наказ МФУ «Про затвердження Положення (стандарту) бухобліку «Витрати» від 31.12.99р. № 318.
2. Гавриленко Ю.М., Коваль А.А. Особливості управління витратами на підприємстві-[Електронний ресурс]
<http://knutd.com.ua/publications/pdf/TD/2012-4/12gymvnp.pdf>
3. Костецька Н.І. Методичні аспекти формування стратегії зниження витрат підприємства / Костецька Н.І. // Економіка: проблеми теорії та практики: Збірник наукових праць. -Дніпропетровськ : ДНУ, 2010. - С. 443-450.
4. Савицька Г. В. Економічний аналіз діяльності підприємства: Навч. посіб. / Г.В. Савицька – К.: Знання, 2004. – 654 с.
5. Скрипник М. І., Радіонова Н. Й., Григоревська О. О. Організація та методика внутрішнього контролю руху фінансових ресурсів підприємства / М. І. Скрипник, Н. Й. Радіонова, О. О. Григоревська // Вісник ЖНАЕУ. – 2016. – № 1 (54). – Т. 2. – С. 180–189.

ОЦІНКА РИНКУ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

*Плетенецька С.М., кандидат економічних наук, доцент
Університет «КРОК», Київ*

Медичне страхування належить до особистого страхування, здійснюється у разі розладу здоров'я з будь-якої причини, у тому числі у зв'язку із хворобою та нещасним випадком.

До медичного страхування відносяться наступні види: медичне страхування (безперервне страхування здоров'я); страхування здоров'я на випадок хвороби; страхування медичних витрат; обов'язкове медичне страхування (осіб, що в'їзять до України).

В Україні одним із перших досвідів застосування добровільного медичного страхування можна вважати лікарняні каси. Це громадські організації, які створюються для забезпечення додаткової медичної допомоги і фінансуються за рахунок членських внесків. Вони досить успішно працюють у багатьох містах України, а саме - Житомирі, Одесі, Харкові, тощо.